

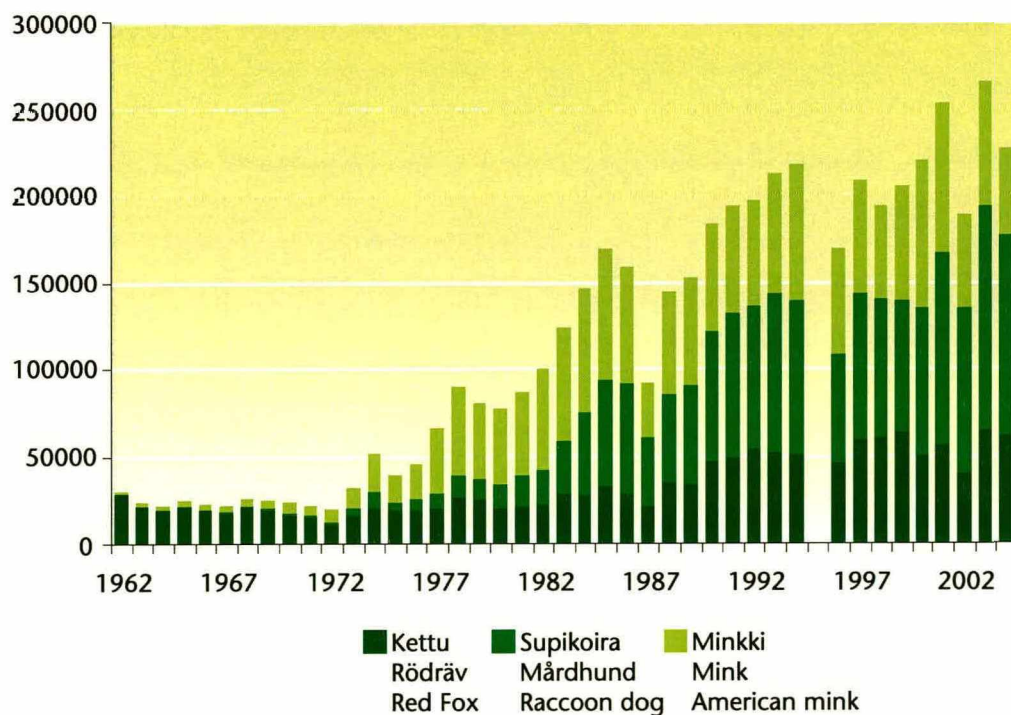

Riistasaalis 2004

Viltbyttet 2004

Annual Game Bag 2004

Pienpetosaaliit 1962 - 2004
Bytet av Små Rovdjur 1962 - 2004
The Small Predator Bags 1962 - 2003

Riista- ja kalatalouden tutkimuslaitos

Toimitus: Riista- ja kalatalouden tutkimuslaitoksen tilastotoimi
Tilastopäällikkö: Anssi Ahvonen

Julkaisun tietoja lainattaessa mainittava lähteeksi Riista- ja kalatalouden tutkimuslaitos.

Vilt- och fiskeriforskningsinstitutet bör nämnas vid referering av denna publikation.

Quoting is encouraged provided the Finnish Game and Fisheries Research Institute is acknowledged as the source.

ISSN 1456-8268 = Maa-, metsä- ja kalatalous
ISSN 1455-9277 = Riistasaa...

Edita Prima Oy
Helsinki 2005

Riistasaalis 2004

Metsästäjien määrä vuonna 2004 oli 299 600, joista naisia 12 394. Määrä on pysytellyt viimeiset 25 vuotta 300 000:n tuntumassa. Metsästäjäkunnasta noin kolmannes sijoittuu kahden pohjoisimman läänin alueelle. Metsästäjätiheys on kuitenkin Uudellamaalla, Pohjois-Savossa, Kymessä, Oulun eteläisellä osa-alueella ja Ruotsinkielisellä Pohjanmaalla selvästi maan keskiarvoa korkeampi (maan keskiarvo 1,0 metsästäjää/km²).

Edellisvuosien tapaan joka neljäs metsästäjä piti välivuoden: 217 000 metsästäjää kävi metsällä ainakin kerran vuoden 2004 aikana. Pienriistapäiviä kertyi kaikkiaan 2 176 000. Osa metsästäjistä osallistui vain hirvieläinten pyyntiin. Hirvieläinpyyntipäiviä kertyi 1 524 000. Metsällä käyneistä metsästäjistä 67 % sai pienriistasaalista.

Nisäkkäistä metsäjäniksen lukumääräinen saalis oli suurin, 200 200 yksilöä. Niitä saatiin saaliiksi eniten Pohjois-Savossa (49 300). Toiseksi lukuisin saalislaji oli supikoira (116 000) ja kolmanneksi lukuisin rusakko (63 300). Supikoiria päätyi eniten erämiesten reppuihin Etelä-Savossa (18 900) ja rusakkoja taas Pohjanmaalla (8 100). Riistalinnuista ammuttiin eniten sinisorsia, 281 100 yksilöä. Tärkeimmät sinisorsan pyyntialueet olivat Pohjois-Savo (31 300), Oulun eteläinen osa-alue (26 700), Pohjois-Karjala (20 600) ja Pohjanmaa (20 400). Seuraavaksi lukuisimmat saalislinnut olivat sepelkyyhky (167 700), joita ammuttiin eniten Satakunnassa (24 900), Pohjois-Savossa (20 400), Oulun eteläisellä osa-alueella (18 500) ja Pohjanmaalla (18 400), sekä teeri (140 200), joita saatiin eniten Kainuussa (37 200), Oulun pohjoisella osa-alueella (19 300) sekä Keski-Lapissa (15 200). Riistalintuihin kuulumattomia varikseja pyydystettiin 174 900, eniten Pohjanmaalla (30 000).

Metsästäjät käyvät jonkin verran metsällä myös oman riistanhoitopiirinsä ulkopuolella. Peltolintusaaliista joka neljäs fasaani ja joka kymmenes kyyhky lähtivät vierailijoiden mukaan. Vesilinnuista joka viides allin ja heinätavi olivat vierailijoiden pyytämiä. Ammutuista pyistä, metsoista ja riekoista joka neljäs saatiin saaliiksi oman riistanhoitopiirin ulkopuolella. Jänissaaliista joka seitsemäs jänis saalistettiin oman riistanhoitopiirin ulkopuolella. Turkiseläinten pyynti oman riistanhoitopiirin ulkopuolella oli yleensä varsin vähäistä ja majavista vain joka kuudes oli vierasmetsästäjien pyytämä.

Koko maan saalismäärät vuonna 2004 olivat 33 lajilla selvästi pienempiä tai samalla tasolla kuin edeltäneellä 5-vuotiskaudella keskimäärin. Saalismäärät olivat pienempiä kuin minään vuonna ko. vertailujaksolla oravalla, minkillä, peltopyylä, fasaanilla ja tavilla. Saalismäärät olivat suuremmat kuin minään vuonna edeltäneellä 5-vuotiskaudella muflonilla, sudella, ilveksellä, hallilla, sinisorsalla, jouhisorsalla, lapasorsalla ja sepelkyyhyillä.

Vuoden 2004 saaliin riistalihan ja turkisten laskennallinen arvo oli yhteensä 67 miljoonaa euroa. Saaliin lihamäärä oli 11 miljoonaa kiloa, josta hirven osuus oli 9 miljoonaa kiloa.

Laatuseloste

Riistasaalistilasto on Riista- ja kalatalouden tutkimuslaitoksen vuosittain laatima tilasto metsästyssaaliista. Saalistiedot kootaan pienriistan osalta otantatutkimuksella ja hirvieläinten, suurpetojen ja eräiden muiden luvvanvaraisten eläinten osalta kaatolupajärjestelmän avulla.

Saalistilastot esitetään valtakunnallisesti ja riistanhoitopiiri-/osa-aluekohtaisesti (kuva 1). Saalismäärien lisäksi esitetään arvio vuotuisen saaliin rahallisesta arvosta ja lihamäärästä sekä arvio siitä, paljonko alueen saaliista saavat kunkin riistanhoitopiirin tai osa-alueen ulkopuoliset metsästäjät.

Tietoja käytetään mm. riistavarojen arviointiin riistan tutkimuksessa ja riistatalouden suunnitteluun. Saalismäärät heijastavat kantojen runsautta. Kantojen runsauden lisäksi saalismääriin vaikuttavat mm. vuosittain muuttuvat laji-/aluekohtaiset rauhoitukset sekä jopa seuratasolla tapahtuva saaliskiintiöiminen.

Riistasaalistilaston Riista- ja kalatalouden tutkimuslaitoksessa laati Aslak Ermala.

Määritelmät

Metsästysviranomainen on maa- ja metsätalousministeriö (kala- ja riistaosasto).

Metsästäjä on metsästäjätutkinnon hyväksyttävästi suorittanut ja riistanhoitomaksun (ns. metsästyskortin) maksanut henkilö.

Metsästystä säädellään *metsästyslailloilla, asetuksilla*, valtioneuvoston/ministeriön antamalla päätöksillä, määräyksillä ja ohjeilla. Lisäksi *luonnonsuojelu-, eläinsuojelu- ja rikoslaissa* sekä *ampuma-aseita* koskevassa lainsäädännössä on kohtia, jotka myös koskevat metsästystä.

Metsästyslaissa on säädetty eläinlajit, jotka ovat *riistaeläimiä* tai *rauhottamattomia eläimiä*.

Metsästysvuosi alkaa 1. päivänä elokuuta ja päättyy 31. päivänä heinäkuuta.

Erillinen *pyyntilupa* tarvitaan hirvieläinten ja eräiden muiden metsästysasetuksessa erikseen mainittujen eläinten pyyntiin. Luvan myöntää riistanhoitopiiri.

Metsästäjäorganisaatioon kuuluvat lakisäätteiset *Metsästäjien Keskusjärjestö (MKJ)* sekä 15 *riistanhoitopiiriä (rhp)*, jotka yhdessä huolehtivat mm. metsästyksen käytännön järjestelyistä ja vastaavat siitä, että metsästyks tapahtuu kestävän käytön periaatteen mukaisesti. Kunkin riistanhoitopiirin alueella toimivat *riistanhoitoyhdistykset (rhy)* järjestävät mm. *metsästäjätutkintotilaisuudet* ja lakimääräiset *ampumakokeet*. Riistanhoitoyhdistykset mm. valvovat yhdessä poliisiviranomaisten, tullin ja rajavartiolaitoksen kanssa, että metsästyksessä noudatetaan lakia, asetusta ja annettuja määräyksiä.

Metsästäjien Keskusjärjestö ylläpitää *metsästäjärekisteriä*, johon merkitään kaikki riistanhoitomaksunsa suorittaneet metsästäjät. Henkilö, joka ei ole suorittanut riistanhoitomaksua viitenä edellisenä vuotena, poistetaan rekisteristä.

Omalla alueella tarkoitetaan riistanhoitopiiriä tai osa-alueetta, jonka alueella metsästäjän riistanhoitoyhdistys sijaitsee.

Menetelmät

Saalistiedustelu

Ns. pienriistan osalta saalistiedot kerättiin metsästäjille postitse lähetetyn saalistiedustelun avulla yhteistyössä tutkimuslaitoksen ja Metsästäjien Keskusjärjestön kanssa. Saalistilaston aineisto perustuu n. 5 000 metsästäjän otokseen, joka on tämän tilaston perusjoukko. Tiedustelulomake postitettiin henkilökohtaisena lähetyksenä palautuskuoren kera. Otos poimittiin metsästäjärekisterissä olevien metsästysvuoden 2004/2005 riistanhoitomaksun maksaneiden henkilöiden joukosta. Oulun riistanhoitopiiri oli jaettu kahteen ja Lapin riistanhoitopiiri kolmeen osa-alueeseen, joita nämä piirit käyttävät myös metsästyksen käytännön järjestelyissä. Kustakin riistanhoitopiiristä/osa-alueesta poimittiin systemaattisesti 297 - 300 metsästäjää (yhteensä 5 391 henkilöä) otantasuhteen riippuessa riistanhoitopiirin/osa-alueen metsästäjäluvasta.

Saalistiedustelulomakkeen kyselyosa oli yhden sivun mittainen. Kyselylomakkeen kääntöpuolella oli kysymysohje täyttöohje. Lähetyksessä mukana oli saatekirje, jonka kääntöpuolella oli Suomen kartta, johon oli merkitty riistanhoitopiirien ja pienempiin osiin jaettujen riistanhoitopiirien osa-alueiden rajat, alueiden numerokoodit sekä luettelo kunkin osa-alueen riistanhoitoyhdistyksistä. Lomakkeessa kysyttiin vuoden 2004 aikana saatu saalis 41 lajista, kuin-ka paljon saalista oli saatu ja mistä riistanhoitopiiristä tai osa-alueelta saalis oli peräisin. Lisäksi kysyttiin, monenako päivänä oli metsästännyt pienriistaa tai hirvieläimiä, oliko käyttänyt loukkuja, rautoja tai jalkanaruja, oliko jäänyt saaliitta vai eikö ollut metsästännyt lainkaan. Tiedustelut postitettiin helmikuussa. Vastausta karhuttiin kahdesti kahden kuukauden kuluessa ensimmäisen lähetyksen postituksesta lukien. Lomakkeita palautettiin 4 459 kpl (taulukko 1). Kyselyn vastausprosentti oli 82,7. Kontakteittain tarkasteltuna ensimmäisellä kontaktilla vastasi 59,0 %, toisella 20,5 % ja kolmannella 47,5 % lähetettyjen lomakkeiden määrästä laskien. Tiedustelun kato (932 kpl; taulukko 2) on vastaamattomuutta. Otoksessa ei juurikaan ole yli- tai alipeittoa, koska tut-

kimuskehikkona on vuosittaisen riistanhoitomaksun maksaneet metsästäjät, jotka ovat metsästyslain mukaan rekisteröityneet metsästäjiksi ja tätä rekisteriä päivitetään jatkuvasti. Rekisterin poiminnan ja lomakkeiden postituksen väliin jäi aikaa vajaa kuukausi, minä aikana saadut osoitetiedot olivat muuttuneet hyvin vähän (osoite tuntematon 14:ssä tapauksessa 5 391:stä). Saalisarvioita laskettaessa käytetään riistanhoitopiiri-/osa-aluekohtaisia painokertoimia.

Lupahallinto

Saalistiedot hirvieläimistä, suurpedoista, saukosta ja hylkeistä saadaan Metsästäjien Keskusjärjestön ylläpitämän metsästyksen lupahallintojärjestelmän kautta. Pyyntiluvanvaraisten riistaeläinten kaatoilmoitukset toimitetaan luvan myöntäneelle riistanhoitopiirille annettujen määräaikojen puitteissa. Tässä tilastossa esitetään metsästyslain ja –asetuksen nojalla pyydettyjen eläinten sekä poliisilain nojalla lopetettujen suurpetojen määrät.

Luotettavuus

Saalistiedustelun korkeahkon vastausprosentin ansiosta koko maan saalisarvioiden luotettavuus on varsin hyvä. Otannasta johtuva virheen suuruus vaihtelee lajeittain riippuen mm. siitä, miten suuri metsästäjäkohtainen saalismäärän vaihtelu on. Koko maan saalisesestimaatin 95 %-luottamusvälin puolikas oli pienempi kuin 10 prosenttia metsäjäniksellä, rusakolla, minkillä, tavilla, sinisorsalla, pyyllä, teerellä, metsolla ja peltopyyllä. Estimaatin luottamusvälin puolikas oli yli 10, mutta alle 20 prosenttia oravalla, ketulla, supikoiralla, näädällä, mäyrällä, metsähanhella, haapanalla, telkällä, lapasorsalla, riekolla, sepelkyyhkylä, lehtokurpalla, variksellä ja harakalla. Estimaatin luottamusvälin puolikas oli yli 20, mutta alle 30 prosenttia pii-samalla, hillerillä, haahkalla, allilla, isokoskelolla, tukkakoskelolla, jousisorsalla, tukkasotkalla, punasotkalla, fasaanilla, nokika-

nalla ja lokeilla. Edelleen voidaan todeta, että riistanhoito-piiri-/osa-aluekohtaisten saalisesestimaattien luottamusvälit kasvavat erityisesti sellaisten lajien kohdalla, joiden saalismäärät ovat vähäisiä ja metsästäjäkohtaisissa saaliissa on suurta hajontaa.

Saaliin rahallinen arvo on varsin teoreettinen, sillä metsästäjäkuntaa koskevista tutkimuksista käy ilmi, että vain hyvin vähäinen määrä saaliista, mukaan lukien turkikset, päätyy kauppaan. Arvio syötävän riistalihan määrästä on suuntaa antava, sillä lihan saanto saalisyksilöistä riippuu oleellisesti mm. osuman vaikutuksista ja metsästäjien saaliinkäsittelytaidoista.

Vertailtavuus ja tietojen saatavuus

Riista- ja kalatalouden tutkimuslaitos on laatinut 1970-luvun alusta lähtien vuotuisen pienriistasaalistilaston. Kuluneina vuosikymmeninä vuotuisen tilaston sisältö on laajentunut, tiedonkeruumenetelmät ovat vaihtuneet ja tilastollinen laskenta on kehittynyt paremmin vastaamaan nykypäivän tarpeita. Vuodesta 1996 alkaen tilaston luotettavuus on parantunut vastauskadon pienentyttyä ja pysytellessä edelleen pienehkönä. Tilastointijaksossa siirryttiin kalenterivuoteen aiemmin käytetyn metsästysvuoden asemesta vuodesta 1996 lähtien. Saalistilastot on julkaistu metsästysvuodesta 1994/95 lähtien SVT-sarjassa. Lisäksi saalistietoja on julkaistu ulkomaisissa ja kotimaisissa tilastojulkaisuissa, mm. Pohjoismaiden tilastollisessa vuosikirjassa, Suomen tilastollisessa vuosikirjassa, Metsätilastollisessa vuosikirjassa ja Ympäristötilastossa. Tietoja riistasaalistilastoista julkaistaan myös mm. internetsivuilla <http://www.rktl.fi> sekä Metsästäjien Keskusjärjestön ja tutkimuslaitoksen kanssa yhteistyössä ylläpidetyllä <http://riistaweb.riista.fi> internetsivulla. Alkuperäiset aineistot säilytetään Riista- ja kalatalouden tutkimuslaitoksessa.

Taulukossa käytetyt merkinnät

Tietoa ei saatavilla tai sitä ei voi esittää = ..
 Ei yhtään = -
 Arvo pienempi kuin puolet käytetystä tilastoyksiköstä = 0

Viltbytet 2004

År 2004 var antalet jägare 299 600, av vilka 12 394 kvinnor. De senaste 25 åren har antalet jägare bibehållits vid ca 300 000. Nästan en tredjedel av jägarkåren hör hemma i något av de två nordligaste länen. Jägartätheten i Nylands, Norra Savolax, Kymmene, Uleåborgs södra delområde samt Svenska Österbottens jaktvårdsdistrikt är dock klart större än medeltalet för hela landet (medeltalet för Finland 1,0 jägare/km²).

Liksom föregående år var fjärde jägare har hållit ett sabbatsår: 217 000 jägare gick på jakt minst en gång under år 2004. Småviltjaktdagar ackumulerades 2 176 000 inalles. En del av jägarna var med endast om älgdjurjakt. Älgdjurjaktdagar ackumulerades 1 524 000 inalles. 67 % av de jägare som gått på jakt fick småviltbyte under året.

Bland däggdjuren utgjorde skogshare det vanligaste bytet med 200 200 skjutna individer. Det största antalet skogshare sköts i Norra Savolax (49 300). Mårdhunden (116 000) utgjorde den näst största gruppen och på tredje plats kom fältharen (63 300). Det största antalet mårdhundar (18 900) fälldes i Södra Savolax medan flest fältharar (8 100) fälldes i Österbotten. Av viltfågelbytet utgjorde gräsand den största kategorin med 281 100 skjutna individer. De viktigaste bytesområdena i fråga om gräsand var Norra Savolax (31 300), Uleåborgs södra delområde (26 700), Norra Karelen (20 600) och Österbotten (20 400). Det näst största antalet viltfåglar utgjordes av ringduvan (167 700) som skjutits mest i Satakunda (24 900), Norra Savolax (20 400), Uleåborgs södra delområde (18 500) och i Österbotten (18 400), samt orrar (140 200), som skjutits mest i Kajanaland (37 200), Uleåborgs norra delområde (19 300) och i Mellersta Lappland (15 200). Kråka som inte hör till kategorin viltfågel, representerades av 174 900 skjutna individer, flest kråkor sköts i Österbotten (30 000).

I viss mån jagar man utanför det egna jaktvårdsdistriktet. Av fältfåglarna sköts var fjärde fasan och var tionde duva av en gästande jägare. Av sjöfåglarna sköts var femte alfågel och åtta av en gästande jägare. Var fjärde järpe, tjäder och dalripa sköts av en gästande jägare. Var sjunde hare sköts utanför jägarens egna jaktvårdsdistrikt. Andelen pälsdjur som

fångades utanför det egna jaktvårdsdistriktet var blygsam och bara var sjätte bäver sköts av en gästande jägare.

Under år 2004 blev bytesmängden i hela landet för 33 arter klart mindre eller låg på samma nivå som medeltalet för den föregående femårsperioden. Årsbytet för ekorre, mink, raphöna, fasan och kricka var mindre än under något annat år under den föregående perioden. Större än under något av de tidigare åren var bytesmängden i fråga om mufflon, varg, lodjur, gråsäl, gräsand, stjärtand, skedand och ringduva.

Det kalkylerade värdet på kött- och pälsbytet uppgick under år 2004 till sammanlagt 67 miljoner euro. Bytets köttmängd uppgick till 11 miljoner kilo, varav älgbytet är 9 miljoner kilo.

Kvalitetsbeskrivning

Vilt- och fiskeriforskningsinstitutet utarbetar årligen en statistik över småviltbytet. I fråga om småvilt insamlas bytesuppgifterna med hjälp av sampelprov. Uppgifterna om hjortdjur, stora rovdjur och vissa andra djur som man måste ha licens för att fälla, bygger på beviljade jakttillstånd.

Bytesstatistiken görs upp på riksnivå och enligt jaktvårdsdistrikt eller delområde (fig.1). Utöver bytesmängden presenteras det en uppskattning av penningvärdet på det årliga bytet och köttmängden. Dessutom anges en uppskattning av hur stor del av bytet som tillfaller sådana jägare som inte hör till i frågavarande jaktvårdsdistrikt eller delområde.

Statistiken används bl a vid utvärderingen av viltresurserna och i planeringen av jaktvården. Siffrorna återspeglar bytesbeståndet. Utöver de riktiga bestånden påverkades bytesmängden bl a av de årligen ändrade artvisa och regionala fridlysningarna samt av byteskvoterna på jakt-sällskapsnivå.

Statistiken har uppgjorts av Aslak Ermala vid Vilt- och fiskeriforskningsinstitutet.

Definitioner

Jaktmyndigheten är jord- och skogsbruksministeriet (fiske- och viltavdelningen).

Med *jägare* avses en person, som avlagt godkänd jägarexamen och betalt jaktvårdsavgift (s.k. jaktkort).

Jakten regleras genom *jaktlagen* och *förordningar*, samt *beslut*, *bestämmelser* och *regler* utgivna av statsrådet/ministeriet. Dessutom innehåller *naturskydds-*, *djur* och *strafflagen* samt *lagstiftningen om skjutvapen* sådana moment som gäller även jakt.

I jaktlagen uppräknas alla de djurarter, som är *viltdjur* eller *icke fridlysta djur*.

Jaktåret börjar den 1 augusti och slutar den 31 juli.

Vid jakt på hjortdjur och vissa andra i jaktförordningen särskilt nämnda djur krävs ett särskilt *tillstånd (jaktlicens)*. Licensen beviljas av jaktvårdsdistriktet.

Till jägarorganisationen hör de lagstadgade *Jägarnas Centralorganisation (JCO)* samt de 15 *jaktvårdsdistrikt (jvd)*, som tillsammans sköter de praktiska frågorna i anknytning till jakten och ansvarar för att jakten följer hållbara principer. Inom varje jaktvårdsdistrikt finns det *jaktvårdsföreningar (jvf)*, som bl a anordnar *jägarexamen* och lagstadgade *skjutprov*. Tillsammans med polisen, gränsbevakningsväsendet och tullmyndigheterna övervakar jaktvårdsföreningarna också att lagar, förordningar och givna bestämmelser efterföljs.

Jägarnas Centralorganisation upprätthåller ett *jägarregister*, i vilket alla jägarna som betalt jaktvårdsavgift registreras. Personen som inte har betalt jaktvårdsavgift under sista femårsperiod, stryks ur registret.

Med *eget område* avses det jaktvårdsdistrikt eller delområde där jägarens jaktvårdsförening är registrerad.

Metoder

Byteförfrågning

I fråga om det så kallade småviltet insamlades materialet med hjälp av ett frågeformulär som i samarbete med forskningsinstitutet och Jägarnas Centralorganisation postades till jägarna. Vid insamlandet av uppgifter till bytesstatistiken utnyttjas ett sampel bestående av ca 5 000 jägare. Frågeformuläret postades som en personligt adresserad försändelse med bifogat svarskuvert. De personer till vilka förfrågan sändes per post togs ur registret över de jägare som erlagt jaktvårdsavgiften för jaktåret 2004/2005. Uleåborgs jaktvårdsdistrikt var indelat i två och Lapplands jaktvårdsdistrikt i tre delområden som dessa distrikt även utnyttjade för de praktiska jaktarrangemangen. Från varje jaktvårdsdistrikt eller delområde plockades systematiskt 297-300 jägare (sammanlagt 5 391). Samplets storlek stod i relation till antalet jägare i frågavarande delområde eller jaktvårdsdistrikt.

Frågeformuläret med vilket bytesmängden kartlades omfattade en sida. På baksidan av formuläret gavs anvisningar för hur de enskilda frågorna skulle besvaras. I kuvertet fanns ett följebrev och en karta över Finland. Kartan visade gränserna för de olika jaktvårdsdistrikten och de delade distriktens delområden, områdenas sifferkoder samt en förteckning över de jaktvårdsföreningar som verkar inom respektive delområde. I blanketten frågades det hur många individer av de angivna 41 arterna eller artgrupperna som fångats under år 2004, d v s hur stort byte som erhållits och inom vilket jaktvårdsdistrikt eller delområde detta skett. Dessutom frågades mottagaren hur många dagar under kalenderåret han/hon jagat småvilt eller hjortdjur, hade han/hon använt fällor, saxar eller snaror, hade han/hon blivit utan byte eller inte alls jagat. Frågeformuläret postades i februari. Två påminnelser sändes ut under två månader efter den ursprungliga försändelsen. Sammanlagt re-

turnerades 4 459 blanketter (tabell 1). Svartsprocenten uppgick till 82,7 %. Utgående från antalet utsända blanketter kan man konstatera att den första kontakten gav en svartsprocent på 59,0 %, den andra på 20,5 % och det tredje brevet en svartsprocent på 47,5 %.

Bortfallet i denna undersökning utgjordes huvudsakligen av uteblivna svar, dvs 932 formulär (tabell 2) returnerades aldrig. Samplet uppvisar i princip inte över- eller underrepresentation, eftersom undersökningen utfördes bland de jägare som erlagt jaktvårdsavgiften och är registrerade jägare i enlighet med jaktlagen. Ifrågasvarande register uppdateras kontinuerligt. Från den tidpunkt då samplet plockades förflöt endast en knapp månad till dess frågeformulären postades. Under denna tid hade endast ett fåtal adresser ändrats (sammanlagt postades 5 391 formulär; i 14 fall av dessa konstaterades okänd adress). Det kalkylerade bytesvärdet har viktats enligt distrikt eller delområde.

Jakttillstånd

Jaktvårdsdistriktens bytesuppgifter erhöles via Jägarnas Centralorganisation i fråga om hjortdjur, stora rovdjur, uter och sälar som man måste ha särskilt tillstånd för att fälla. Anmälningarna om fällda licensbelagda djur sänds inom viss tid till det jaktvårdsdistrikt som beviljat licensen. I denna statistik redovisas bytessiffror för viltet, som fångats med stöd av jaktlagen och -förordningen samt dödats stora rovdjur med stöd av polislagen.

Tillförlitlighet

Tack vare den höga svartsprocenten är bytesstatistikens tillförlitlighet förhållandevis god på riksplanet. Storleken på samplingsfelet varierar artvis bl a beroende på hur mycket de enskilda jägarnas byten varierar. Bytesestimats halva konfidensintervall på 95 % -nivå för hela landet var mindre än 10 procent för skogshare, fälthare, mink, kricka, gräsand, järpe, orre, tjäder och raphöna. Estimats halva konfidensintervall var större än 10, men mindre än 20 procent för ekorre, rödräv,

mårdhund, mård, grävling, sädgås, bläsand, knipa, skedand, dalripa, ringduva, morkulla, kråka och skata. Estimats halva konfidensintervall var större än 20, men mindre än 30 procent för bäver, hermelin, grågås, kanadagås och årta. För bisamråtta, iller, ejder, alfågel, storskrake, småskrake, stjärtand, vigg, brunand, fasan, sothöna och måsar var estimats halva konfidensintervall större än 30 procent. Om det uppskattade bytet kan man dock ytterligare konstatera att konfidensintervallen per jaktvårdsdistrikt/delområde blir större särskilt för sådana arter, vars bytesmängd är ringa och jägarens bytesmängds dispersion är vid.

Bytets värde är rätt teoretiskt, eftersom undersökningar som gjorts bland jägarna visar, att endast en bråkdel av bytet, inklusive pälsverk, når handeln. Uppskattningen av köttmängden är riktgivande, eftersom den köttmängd man får av ett bytesdjur i hög grad beror på bl a hur skottet träffat samt på jägarens skicklighet vid styckningen av bytet.

Jämförbarhet och tillgänglighet av uppgifterna

Vilt- och fiskeriforskningsinstitutet har sedan början av 1970-talet årligen utarbetat statistik över småviltbytet. Under de gångna decenniernas lopp har statistiken utvidgats, insamlingsmetoderna förändrats och de statistiska kalkylmetoderna utvecklats så, att de bättre motsvarar dagens behov. Från och med år 1996 har statistiken ändrat tillförlitligare jämfört med tidigare statistik genom att antalet uteblivna svar ständigt minskat. I statistiken övergick man år 1996 till redovisning per kalenderår, medan man tidigare redovisade byte per jaktår. Bytesstatistiken har publicerats från och med jaktåret 1994/95 i SVT-serien. Dessutom har bytesstatistiken publicerats i utländska samt inhemska statistiska publikationerna bl a i Nordisk statistisk årsbok, Finlands statistiska årsbok, Skogsstatistisk årsbok och Miljöstatistik. Uppgifterna om viltbytet publiceras också bl a på webben under adress <http://www.rktl.fi> samt på Jägarnas Centralorganisation och Vilt och

fiskeriforskningsinstitutets kollektiva webb
under adress

<http://www.riistaweb.riista.fi>.

Originalmaterialet förvaras hos Vilt- och
fiskeriforskningsinstitutet.

I tabellerna använda beteckningar

Uppgifter saknas eller kan inte presenteras	= ..
Inga	= -
Värdet lägre än 50	= 0

ANNUAL GAME BAG 2004

The number of hunters in 2004 was 299,600 and 12,394 of them were women. During the last 25 years, the number of hunters remained at about 300,000. Almost one-third of the hunters are from the two northernmost provinces. The density of hunters in Uusimaa, Pohjois-Savo, Kymi, the southern subarea of Oulu and Swedish-speaking Pohjanmaa is, however, noticeably higher than the average (average in Finland 1,0 hunter/km²).

One in four hunters did not hunt this year, which was also case in previous years; this meant 217,000 hunters hunted at least once during 2004. The number of small-game hunting days was 2,176,000. Some hunters took part only in moose hunting. Moose and deer hunting days amounted 1,524,000. When looking at active hunters 67 % of them bagged small game.

As regards mammals, the bag of Arctic hare was the largest, i.e. 200,200 individuals. The province providing the largest bag was Pohjois-Savo. The second largest take of game was that of raccoon dog (116,000) and the third went to European hare (63,300). The biggest bag of raccoon dog (18,900) was taken in Etelä Savo whereas that of European hare (8,100) was taken in Pohjanmaa. The biggest bag of game bird was that of the mallard totaling 281,100. The foremost mallard-hunting areas were Pohjois-Savo (31,300), the southern sub area of Oulu (26,700), Pohjois-Karjala (20,600) and Pohjanmaa (20,400). The second most numerous game bird species bagged was the wood pigeon (167,700), which was shot mostly in Satakunta (24,900), in Pohjois-Savo (20,400), in southern sub area of Oulu (18,500) and in Pohjanmaa (18,400). The third most numerous game bird species bagged was the black grouse (140,200), which was shot mostly in Kainuu (37,200), the northern sub area of Oulu (19,300) and in Keski-Lappi (15,200). The number of crows, not a game species, shot or trapped was 174,900 with the majority being destroyed in Pohjanmaa (30,000).

To some extent, hunters hunt outside their own game management district. As regards farmland game birds, visiting hunters shot every fourth pheasant and tenth pigeon. In the case of waterfowl, every fifth long-tailed duck and garganey went to visitors. Every fourth bagged hazel grouse, capercaillie and willow grouse was shot by visiting hunters. Similarly, hunters hunting outside their own game

management district bagged every seventh hare. The numbers of fur-bearing animals bagged outside the hunter's own game management district were very low, e.g. visiting hunters shot or trapped every sixth beaver.

The total game bag was notably lower or at the same level for 33 game species in 2004 than the average of the preceding five-year period. The annual bags of squirrel, American mink, partridge, pheasant and teal were smaller than during any year during the period in question. The bags of mouflon, wolf, lynx, gray seal, mallard, pintail, shoveler and wood pigeon showed an increase over all of the preceding five years.

In 2004 the value of the annual game bag and game furs reached 67 million euros. The game meat amounted to 11 million kilos, of which the moose bag was 9 million kilos.

Quality description

The game bag statistics are annual statistics on game bagged in Finland, and the Finnish Game and Fisheries Research Institute compile these statistics. The data concerning small game are acquired by means of a sampling study. Data on the deer family, large predators and some other animals, which are hunted subject to control by means of hunting permits, are based on this control system.

These statistics present the game bag nationwide as well as by game management district or by subarea (figure 1). In addition to the bagged game, the statistics give an estimate of its monetary value and the quantity of meat in the annual bag, as well as of the size of the game bag that hunters bag outside their own game management district or subarea.

Examples of what the statistics are used for include assessment of game stocks and formulation of game management plans. The numbers bagged reflect the abundance of the various animal populations. In addition, the annual variation in regional protection by species, and even the bag

quotas used by the hunting clubs has an impact on these figures.

Aslak Ermala of the Game and Fisheries Research Institute has compiled the statistics.

Definitions

The *hunting authority* is the Ministry of Agriculture and Forestry (Department of Fisheries and Game).

Any person who has paid his hunting license (hunting card) is termed a *hunter*.

The *Hunting Act, statutes, decrees, regulations and directions* issued by Government/Ministry regulate hunting. Additionally, there are also items in the legislation on *nature conservation and animal protection* and in the *Penal Code and Firearms Code* connected with hunting.

The Hunting Act states all the species that are *game species* or *unprotected species*, which may be hunted.

The *hunting year* begins the 1st of August and ends the 31st of July

A *special hunting license* is required when hunting species belonging to the deer family as well as some other species mentioned in the legislation. Game management districts grant the licenses.

The hunting organization includes the statutory *Hunters' Central Organization (HCO)* and fifteen *game management districts (GMDs)*, which together attend to the organization of the hunting practice and these bodies are responsible for seeing to it that hunting complies with the principle of sustainable use of game animals. Each game management district has several *game management associations (GMAs)*, which arrange *hunter's examinations* and statutory *shooting tests*. These associations, in co-operation with the police, customs and border guard personnel, also see to it that hunters

conform to the laws, statutes and issued regulations.

The Hunters' Central Organization maintains a register of hunters, listing all hunters, who had paid for their hunting license. Persons, who have not paid for their hunting card during the last five years, are deleted from the register.

An individual hunter's *own game management district or subarea* is the one, to which the hunter's game management association belongs.

Methods used

The bag enquiry

Data on small game was gathered in co-operation with the Research Institute and the Hunters' Central Organization by means of a questionnaire sent to hunters. A sample of about 5,000 hunters was used to acquire the relevant data. The questionnaire was individually addressed to each hunter and sent with a prepared return envelope. The sample focused on those hunters, who had paid for their hunting license for the hunting year 2004/2005. The Oulu game management district was divided into two sub-areas and the Lapland game management district into three sub-areas. The game management districts use this division into sub-areas when arranging the actual hunt. Each game management district or sub-area was accessed systematically select between 297 and 300 hunters (a total of 5,391 individuals). The ratio depended on the number of hunters in each game management district or sub-area.

The part of the game questionnaire consisting of questions was one page in length with instructions for completing it on the reverse side. The prepaid and addressed return envelope contained a covering letter with a map of Finland on its reverse side outlining the game management districts and the sub-areas, giving the number codes for the areas and a list of the hunting associations in each sub-area. The questionnaire asked the

respondents for their bags of game for 41 game species during 2004, the size of their game bag and the game management district or subarea of origin. In addition, the respondents were asked how many days he had spent in hunting small game or game belonging to the deer family game, whether they had used any traps, whether they had bagged any game or had not hunted at all during the calendar year. The questionnaire was posted during February. Reminders were sent out twice within two months from the date of the original mailing. Ultimately, 4,459 questionnaires were returned (table 1). The response percentage was 82.7 %. When examined by response, 59.0 % responded after the initial contact, 20.5 % after the second and 47.5 % after the third contact.

The loss of questionnaires was mainly due to non-response (932; table 2). There was hardly any overlap or underlap and it included all hunters who have paid for their hunting license, since the Hunting Act, requires that hunters have to be registered and the register is continually updated. The time lapse between compiling the sample and the mailing of questionnaires was about one month, which meant that very few address changes had occurred (there were only 14 cases of address unknown out of a total of 5,391). Weighting by game management district or sub-area was used to evaluate the bag of game.

The system on special hunting licenses

The bag data from the game management districts on the deer family, large predators, otters and seals requiring special hunting licenses were received from the Hunters' Central Organization. The reports on the bag of the game animals requiring a special hunting license have to be delivered to the game management district granting the license. These statistics presents only the figures on the bagged game by the Hunting Act, Hunting statute and killed large predators as per the Police Act.

Reliability

Thanks to the high response percentage enjoyed by the survey, the reliability of the estimated game bag at the national level is fairly good. The sampling error varies by species e.g. how much the bag figure varies by hunters. Half of the 95% confidence interval of the bag estimate in the whole country was lower than 10% for Arctic and European hare, American mink, teal, mallard, hazel grouse, black grouse, capercaillie and partridge. Half of the confidence interval of the bag estimate was greater than 10% but less than 20% for squirrel, red fox, raccoon dog, pine marten, badger, bean goose, wigeon, goldeneye, shoveler, willow grouse, wood pigeon, woodcock, crow and magpie. Half of the confidence interval of the bag estimate was greater than 20% but less than 30% for beaver, ermine, greylag goose, and garganey. Half of the confidence interval of the bag estimate was greater than 30% for muskrat, polecat, common eider, long-tailed duck, goosander, red-breasted merganser, pintail, tufted duck, pochard, pheasant, coot and gulls. It should be noted that the regional bag estimate is even less reliable than the nationwide estimate; especially this applies to those species, whose bags are small and where the range of the hunters' bags are wide.

The value of the bagged game is a theoretical concept, as studies have shown that only a fraction of the bag, including the bag of fur-bearing animals, reaches the marketplace. The estimate of the game meat is indicative only, as the amount of game meat from each bagged animal depends on the outcome of the hunting incident and the hunters' skill in dressing the meat.

Comparability and availability of data

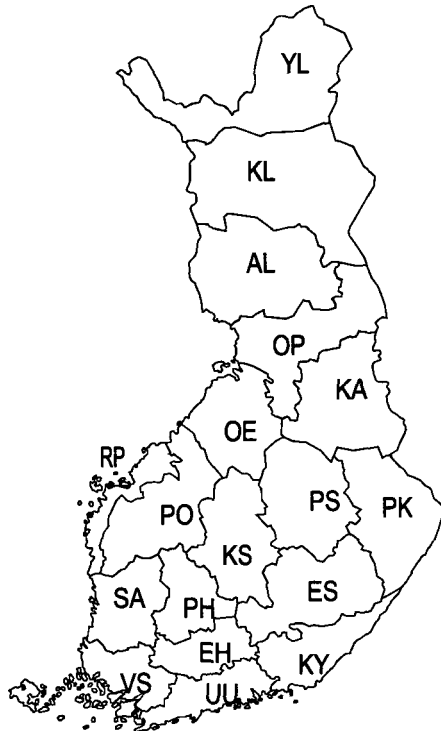
The Game and Fisheries Research Institute has compiled the annual small-game kill statistics since the beginning of the 1970s. Over the years, the content of the annual statistics has expanded, the sampling methods have changed and statistical

calculations have developed so as to better comply with current demands. Since 1996 the collecting of data has been significantly improved by a decrease of the non-response and by the fact that it has remained low. In 1996, the statistic period was changed from the hunting year to the calendar year. The game bag statistics have been published since the hunting year, 1994/95 in the SVT series. In addition, bag statistics have been published in international and national publications of statistics, e.g. in the Yearbook of Nordic Statistics, the Statistical Yearbook of Finland, the Yearbook of Forest Statistics and Environmental statistics. Game bag

statistics are also presented over the Internet, at the URL <http://www.rktl.fi> and at the URL <http://riistaweb.riista.fi>, which Hunters' Central Organization and Finnish Game and Fisheries Research Institute maintain in co-operation. The basic material is stored at the Finnish Game and Fisheries Research Institute.

Symbols used in the tables

Information not available or cannot be shown	=..
Nothing	= -
Value less than 50	= 0

Kuva 1. Riistanhoitopiirit ja osa-alueet.

Figur 1. Jaktvårdsdistrikt och delområden.

Figure 1. Game management districts and sub-areas.

EH = Etelä-Häme, Södra Tavastland

ES = Etelä-Savo, Södra Savolax

KA = Kainuu, Kajanaland

KS = Keski-Suomi, Mellersta Finland

KY = Kymi, Kymmene

Lappi, Lappland

AL = Ala-Lappi, Nedre Lappland

KL = Keski-Lappi, Mellersta Lappland

YL = Ylä-Lappi, Övre Lappland

Oulu, Uleåborg

OE = Oulu eteläinen, Uleåborg södra

OP = Oulu pohjoinen, Uleåborg norra

PO = Pohjanmaa, Österbotten

PH = Pohjois-Häme, Norra Tavastland

PK = Pohjois-Karjala, Norra Karelen

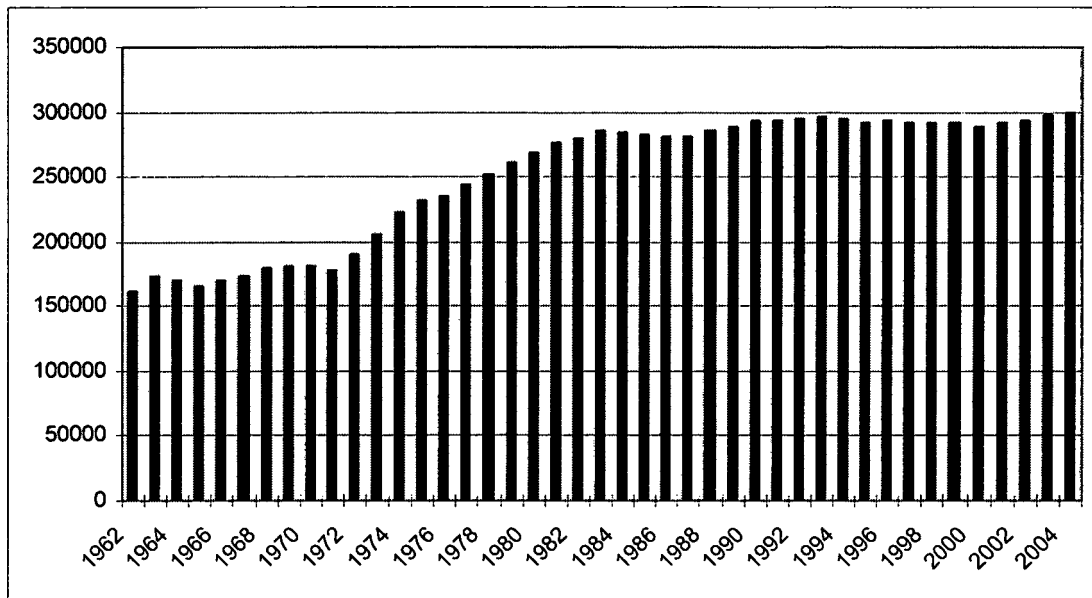
PS = Pohjois-Savo, Norra Savolax

RP = Ruotsink. Pohjanmaa, Svenska
Österbotten

SA = Satakunta, Satakunda

UU = Uusimaa, Nyland

VS = Varsinais-Suomi, Egentliga Finland

Kuva 2. Metsästäjämäärät vuosina 1937-2004.

Figur 2. Antal jägare under åren 1937-2004.

Figure 2. The number of hunters in 1937-2004.

Taulukko 1. Vastausten määrä, kumulatiivinen vastausprosentti ja lähetettyjen lomakkeiden määrästä laskettu vastausprosentti kontaktikerroittain.

Tabell 1. Antal svar, kumulativ svarsprocent och svarsprocent enligt antalet utsända blanketter och kontakter.

Table 1. The number of responses, cumulative response percentage and the calculated response percentage by contact based on the number of mailed questionnaires.

Kontaktikerta Kontakt	Vastausten lukumäärä Antal svar	Kumulatiivinen vastausprosentti Kumulativ svarsprocent	Kontaktikerroittainen vastausprosentti Svarsprocent enligt tagna kontakter
Contact	Number of responses	Cumulative response percentage	Response percentage by contact
1	3 177	58,9	59,0
2	453	67,3	20,5
3	829	82,7	47,5
Yhteensä Sammanlagt Total	4 459		

Taulukko 2. Saalistiedustelu 2004:n aineisto.

Tabell 2. Byteskartläggning 2004, material.

Table 2. Data on the game bag questionnaire for the year 2004.

	n	%
Otos, Sampel, <i>Sample</i>	5 391	100,0
Palautetut lomakkeet Returnerade blanketter <i>Returned questionnaires</i>	4 459	82,7
Kato, Bortfall, <i>Loss</i>	932	17,3
Osoite tuntematon Adress okänd <i>Address unknown</i>	14	
Ei saatu kontaktia Kontakt har ej uppnåtts <i>Not reached</i>	918	

Taulukko 3. Metsästäjämäärät (naiset) ja -tiheydet riistanhoitopiireittäin ja osa-alueittain sekä määrien prosentuaaliset osuudet kokonaismääristä vuonna 2004.

Tabell 3. Antalet jägare (kvinnor) och jägartätheten i olika jaktvårdsdistrikt och delområden samt procentuella andelen av alla jägare år 2004.

Table 3. The number of hunters (women) and the number of hunters per unit by game management district and sub-area and the percentage of total number of hunters in 2004.

	Metsästäjä Jägare Number of Hunters	(Naiset) (Kvinnor) (Women)	/km ²	%
EH	11 060	(514)	1,4	3,7
ES	16 411	(717)	1,0	5,5
KA	16 413	(638)	0,8	5,5
KS	17 625	(677)	1,1	5,9
KY	16 129	(662)	1,5	5,4
PO	22 878	(574)	1,1	7,6
PH	11 609	(441)	1,4	3,9
PK	19 505	(797)	1,1	6,5
PS	27 385	(1 182)	1,7	9,1
RP	9 365	(378)	1,5	3,1
SA	15 051	(455)	1,2	5,0
UU	28 304	(1 275)	2,9	9,4
VS	13 043	(555)	1,2	4,4
Lappi				(11,4)
AL	21 289	(1 031)	0,8	7,1
KL	10 054	(885)	0,3	3,4
YL	2 815	(312)	0,1	0,9
Oulu				(13,6)
OE	25 327	(758)	1,5	8,5
OP	15 337	(543)	0,8	5,1
Yhteensä, totalt				
<i>total</i>	299 600	(12 394)	1,0	100,0

Taulukko 4a. Vuoden 2004 aluekohtaiset nisäkässäaliit (yks.) pienriistan osalta.

Tabell 4a. Bytesstatistiken över småvilt däggdjur (ind.) i olika områden under år 2004.

Table 4a. The annual regional bag of small-game mammals (indiv.) in 2004.

	Etelä- Häme	Etelä- Savo	Kainuu	Keski- Suomi	Kymi	Lappi			Oulu	
						Ala- Lappi	Keski- Lappi	Ylä- Lappi	Eteläi- nen	Pohjoi- nen
Nisäkkäät – däggdjur										
– mammals										
Metsäjänis – skogshare	3 100	17 000	24 000	10 100	5 500	16 000	8 700	1 500	14 200	13 200
– <i>Arctic hare</i>										
Rusakko – fälthare – <i>European hare</i>	4 800	3 900	1 000	2 700	4 800	-	100	-	3 700	-
Orava – ekorre – <i>squirrel</i>	-	-	100	100	-	100	600	600	200	300
Kanadan majava – kanadensisk bäver – <i>Canadian beaver</i>	<50	1 100	200	100	300	-	<50	-	<50	<50
Euroopan majava – europeisk bäver – <i>European beaver</i>	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Piisami – bisamrätta – <i>muskrat</i>	800	500	600	100	200	-	100	100	-	100
Kettu – rödräv – <i>red fox</i>	3 100	3 000	3 600	6 600	4 800	3 300	2 300	900	4 900	3 300
Supikoira – mårdhund – <i>raccoon dog</i>	7 000	18 900	800	12 900	13 100	200	<50	-	3 200	400
Kärppä – hermelin – <i>ermine</i>	0	100	-	100	-	700	900	400	100	500
Minkki – mink – <i>American mink</i>	600	4 900	4 200	3 700	2 500	3 300	2 900	1 400	2 500	2 200
Hilleri – iller – <i>polecat</i>	100	100	-	-	-	-	-	-	-	-
Näätä – mård – <i>pine marten</i>	100	2 100	1 500	1 400	1 000	900	700	300	400	1 400
Mäyrä – grävling – <i>badger</i>	900	1 400	-	1 200	800	-	-	-	300	

Pohjan- maa	Pohjois- Häme	Pohjois- Karjala	Pohjois- Savo	R.Poh- janmaa	Satakunta	Uusimaa	Varsinais- Suomi	Yhteensä Totalt <i>Total</i>
4 800	4 400	16 400	49 300	4 100	2 800	2 900	2 200	200 200
8 100	4 100	900	5 200	1 500	7 500	7 400	7 600	63 300
-	200	-	500	100	-	-	500	3 300
<50	<50	900	300	-	-	-	-	2 900
10	4	-	-	-	180	-	-	194
300	500	-	2 900	2 400	-	-	-	6 200
5 800	2 600	1 600	2 300	2 300	4 600	1 400	5 100	61 500
4 200	6 100	6 200	12 600	4 800	5 400	9 100	11 100	116 000
-	-	-	-	100	-	-	-	2 900
1 800	1 400	4 100	5 700	3 700	1 400	1 000	2 400	49 700
-	-	200	-	-	-	100	-	500
500	800	1 600	1 400	100	300	200	200	14 900
-	700	100	600	100	400	500	800	7 800

Taulukko 4b. Vuoden 2004 aluekohtaiset vesilintusaaliit (yks.).

Tabell 4b. Bytesstatistiken över sjöfåglar (ind.) i olika områden under år 2004.

Table 4b. The annual regional waterfowl bag (indiv.) in 2004.

	Etelä- Häme	Etelä- Savo	Kainuu	Keski- Suomi	Kymi	Lappi			Oulu	
						Ala- Lappi	Keski- Lappi	Ylä- Lappi	Eteläi- nen	Pohjoi- nen
Linnut – fåglar – birds										
Metsähanhi – sädgås – <i>bean goose</i>	-	-	500	100	100	300	400	300	900	200
Merihanhi – grågås – <i>greylag goose</i>	-	-	-	-	-	200	-	-	1 100	300
Kanadanhanhi – kanadagås – <i>Canadian goose</i>	200	-	-	-	400	100	-	-	100	-
Tavi – kricka – <i>teal</i>	2 000	3 800	4 500	6 700	2 200	7 000	4 800	700	19 400	6 600
Heinätavi – årtä – <i>garganey</i>	100	500	500	900	600	900	1 000	100	2 500	900
Sinisorsa – gräsand – <i>mallard</i>	9 500	16 700	10 600	17 300	18 700	15 000	6 900	1 300	26 700	10 700
Haapana – bläsand – <i>wigeon</i>	600	3 700	1 800	2 300	2 000	5 400	2 400	1 000	12 400	3 300
Jouhisorsa – stjärtand – <i>pintail</i>	100	100	100	100	100	200	700	100	7 500	500
Lapasorsa – skedand – <i>shoveler</i>	200	100	100	600	100	200	<50	<50	2 100	200
Tukkasotka – vigg – <i>tufted duck</i>	-	-	-	-	100	400	600	400	1 200	300
Punasotka – brunand – <i>pochard</i>	-	-	-	-	-	<50	-	-	200	-
Haahka – ejder – <i>common eider</i>	-	-	-	-	-	-	<50	-	-	-
Alli – alfågel – <i>long-tailed duck</i>	-	300	200	-	100	-	<50	200	400	-
Telkkä – knipa – <i>goldeneye</i>	1 700	3 100	4 100	4 600	1 800	7 400	4 300	700	9 100	4 100
Isokoskelo – storskrake – <i>goosander</i>	300	-	200	200	100	1 200	2 200	300	200	300
Tukkakoskelo – småskrake – <i>red-breasted merganser</i>	-	-	-	-	-	500	400	100	300	-

Pohjan- maa	Pohjois- Häme	Pohjois- Karjala	Pohjois- Savo	R.Poh- janmaa	Sata- kunta	Uusimaa	Varsinais- Suomi	Koko maa Totalt	<i>Total</i>
800	-	-	100	300	500	100	200	4 800	
-	-	-	-	500	900	1 400	400	4 800	
100	100	-	-	900	300	800	600	3 600	
10 300	1 100	5 600	17 900	5 000	6 600	3 600	1 500	109 300	
3 000	600	1 700	3 300	400	300	700	500	18 500	
20 400	15 700	20 600	31 300	12 500	15 200	19 800	12 200	281 100	
6 800	1 100	4 600	8 200	900	5 000	3 200	400	65 100	
500	-	200	1 000	400	100	500	-	12 200	
700	200	300	700	1 000	500	800	100	7 900	
-	-	-	100	400	500	2 300	100	6 400	
-	100	-	200	600	300	200	-	1 600	
1 800	-	-	-	100	200	2 300	6 300	10 700	
-	-	-	200	<50	100	5 400	2 200	9 100	
4 500	900	5 200	9 600	3 500	3 700	3 800	3 200	75 300	
-	<50	600	1 900	200	400	300	800	9 200	
-	-	100	-	100	-	300	100	1 900	

Taulukko 4c. Vuoden 2004 aluekohtaiset metsäkanalintu-, peltolintu-, liejukana-, kahlaaja- lokki- ja varislintusaaliit (yks.).

Tabell 4c. Bytesstatistiken över skogshönsfåglar, fältfåglar, sumphöror, vadare, måsar och kråkfåglar (ind.) i olika områden under år 2004.

Table 4c. The annual regional bag of grouse, farmland game birds, coots, waders, gulls and corvids (indiv.) in 2004.

	Etelä-Häme	Etelä-Savo	Kainuu	Keski-Suomi	Kymi	Lappi			Oulu	
						Ala-Lappi	Keski-Lappi	Ylä-Lappi	Eteläinen	Pohjoinen
Pyy – järpe – <i>hazel grouse</i>	1 200	3 700	14 100	3 200	1 300	11 100	6 100	1 400	6 300	8 700
Riekkö – dalripa – <i>willow grouse</i>	-	-	6 100	300	-	9 200	23 400	52 900	700	5 400
Teeri – orre – <i>black grouse</i>	400	3 800	37 200	7 700	1 500	10 600	15 200	1 200	12 400	19 300
Metso – tjäder – <i>capercaillie</i>	-	500	6 100	700	100	4 800	8 900	1 500	2 100	3 100
Peltopyy – raphöna – <i>partridge</i>	<50	100	-	-	-	-	100	-	100	100
Fasaani – fasan – <i>pheasant</i>	6 200	100	-	<50	300	<50	-	-	200	-
Nokikana – sothöna – <i>coot</i>	100	-	-	-	100	-	-	-	200	-
Lehtokurppa – morkulla – <i>woodcock</i>	100	700	300	100	100	-	-	-	200	200
Sepelkyyhky – ringduva – <i>wood pigeon</i>	5 800	3 000	800	8 800	11 700	3 600	-	-	18 500	3 100
Varis – kråka – <i>crow</i> *	7 200	4 800	6 900	11 000	14 900	11 400	2 100	1 600	21 000	5 100
Harakka – skata – <i>magpie</i> *	6 500	3 700	2 200	6 600	4 600	6 800	700	600	8 700	4 600
Lokit – måsar – <i>gulls</i> *	700	600	3 100	4 000	1 000	800	400	100	16 400	400

*Metsästyslain mukaan eivät ole riistalintuja vaan rauhoittamattomia lintulajeja. Icke viltfåglar enligt jaktlagen utan icke-fridlysta fågelarter. *Not game birds according to the Hunting Act, but not protected bird species.*

Pohjan- maa	Pohjois- Häme	Pohjois- Karjala	Pohjois- Savo	R.Poh- janmaa	Sata- kunta	Uusimaa	Varsinais- Suomi	Koko maa Totalt <i>Total</i>
3 100	1 600	8 700	10 900	1 300	1 300	600	500	85 000
400	-	400	100	<50	-	-	-	98 900
5 600	1 000	9 300	11 700	1 900	700	300	400	140 200
500	-	2 400	1 300	100	100	-	-	32 200
-	-	-	-	200	-	-	-	600
1 300	100	-	100	100	700	5 500	1 300	15 900
-	100	200	-	<50	800	500	200	2 200
300	100	-	600	200	200	100	-	3 200
18 400	6 500	5 700	20 400	3 000	24 900	15 600	17 900	167 700
30 000	4 800	10 100	4 800	8 900	7 900	9 500	12 900	174 900
17 200	3 500	4 400	7 400	7 800	2 900	4 000	4 800	97 000
5 900	2 000	900	1 100	12 800	1 800	9 000	3 200	64 200

Taulukko 5. Oman alueen ulkopuolelta* saadun saaliin määrä lajeittain ja osuus (%) kokonaissaaliista.

Tabell 5. Byte som skjutits utanför jägarnas egna område*, mängd och andel (%).

Table 5. Number and percentage of small-game bag bagged outside hunter's own area*.

Metsäjänis – skogshare – <i>Arctic hare</i> (15%)	29 400	Kanadanhanhi – kanadagås – <i>Canadian goose</i> (8%)	300	Tukkakoskelo – småskrake – <i>red-breasted merganser</i> (5%)	100
Rusakko – fälthare – <i>European hare</i> (7%)	4 700	Tavi – kricka – <i>teal</i> (9%)	10 200	Pyy – järpe – <i>hazel grouse</i> (23%)	19 700
Orava – ekorre – <i>squirrel</i> (6%)	200	Heinätavi – ärtä – <i>garganey</i> (20%)	3 700	Riekko – dalripa – <i>willow grouse</i> (28%)	27 200
Majavat – bävvar – <i>beavers</i> (16%)	500	Sinisorsa – gräsand – <i>mallard</i> (11%)	31 800	Teeri – orre – <i>black grouse</i> (21%)	28 800
Piisami – bisamrätta – <i>muskkrat</i> (6%)	400	Haapana – bläsand – <i>wigeon</i> (8%)	5 200	Metso – tjäder – <i>capercaillie</i> (23%)	7 400
Kettu – rödräv – <i>red fox</i> (9%)	5 600	Jouhisorsa – stjärtand – <i>pintail</i> (2%)	300	Peltopyy – raphöna – <i>partridge</i> (50%)	300
Supikoira – märdhund – <i>raccoon dog</i> (8%)	9 100	Lapasorsa – skedand – <i>shoveler</i> (10%)	800	Fasaani – fasan – <i>pheasant</i> (28%)	4 500
Kärppä – hermelin – <i>ermine</i> (3%)	100	Tukkasotka – vigg – <i>tufted duck</i> (8%)	500	Nokikana – sothöna – <i>coot</i> (23%)	500
Minkki – mink – <i>American mink</i> (6%)	3 200	Punasotka – brunand – <i>pochard</i> (2%)	<50	Lehtokurppa – morkulla – <i>woodcock</i> (19%)	600
Hilleri – iller – <i>polecat</i> (20%)	100	Haahka – ejder – <i>common eider</i> (18%)	1 900	Sepelkyyhky – ringduva – <i>wood pigeon</i> (11%)	18 400
Näätä – märd – <i>pine marten</i> (6%)	900	Alli – alfägel – <i>long-tail duck</i> (20%)	1 800	Varis – kräka – <i>crow</i> ** (7%)	12 900
Mäyrä – grävling – <i>badger</i> (17%)	1 300	Telkkä – knipa – <i>goldeneye</i> (11%)	8 600	Harakka – skata – <i>magpie</i> ** (6%)	5 600
Metsähänhi – sädgås – <i>bean goose</i> (6%)	300	Isokoskelo – storskrake – <i>goosander</i> (16%)	1 500	Lokit – måsar – <i>gulls</i> ** (4%)	2 800

* Omalla alueella tarkoitetaan riistanhoitopiiriä tai osa-alueetta, jonka alueeseen metsästäjän riistanhoitoyhdistys kuuluu.

Med eget område avses det jaktvårdsdistrikt eller delområde där jägarens jaktvårdsförening är registrerad.

The hunter's own game management district or sub-area is the one to which the hunter's game management association belongs.

** Metsästyslain mukaan eivät ole riistalintuja vaan rauhoittamattomia lintulajeja. Icke viltfåglar enligt jaktlagen utan icke-fridlysta fågelarter. Not game birds according to the Hunting Act, but unprotected bird species.

Taulukko 6a. Vuoden 2004 nisäkässaalis (yks.), sekä vuotuisten saaliiden keskiarvo ja vaihteluväli edeltäneellä 5-vuotiskaudella.

Tabell 6a. Jaktbytet över däggdjur (ind.) under år 2004, årligt medelvärde samt variationsbredd under senaste 5-årsperiod.

Table 6a. The annual mammal bag (indiv.) in 2004, the annual mean and the range of the annual bags over the preceding five years.

Nisäkkäät – däggdjur – mammals	2004	1999 – 2003		
		Keskiarvo medeltal mean	Minimi minimum minimum	Maksimi maximum maximum
Jänikset – harar – hares				
Metsäjänis – skogshare – Arctic hare	200 200	242 420	193 500	345 600
Rusakko – fälthare – European hare	63 300	66 620	62 100	72 900
Turkiseläimet – pälsdjur – fur-bearing animals				
Orava – ekorre – squirrel	3 300	4 520	3 600	6 300
Majavat – bävvar – beavers	3 100	2 969	2 417	3 500
Piisami – bisamrätta – muskrat	6 200	14 860	4 900	22 900
Kettu – rödräv – red fox	61 500	55 200	39 700	65 000
Supikoira – mårhund – raccoon dog	116 000	99 040	74 900	129 100
Kärppä – hermelin – ermine	2 900	3 940	2 500	4 900
Minkki – mink – American mink	49 700	71 920	53 100	85 100
Hilleri – iller – polecat	500	475	-	700
Näätä – mård – pine marten	14 900	13 620	10 600	16 500
Mäyrä – grävling – badger	7 800	8 600	5 200	12 100
Saukko – utter – otter	11	17	13	26
Hirvi ja muut sorkkaeläimet – älg och andra klövdjur – moose and other artiodactyls				
Hirvi – älg – moose	68 357	69 809	49 037	84 526
Valkohäntäpeura – vitsvanshjort – white-tailed deer*	21 483	17 679	12 583	22 591
Metsäpeura – skogsvildren – wild forest reindeer**	87	89	75	99
Kuusipeura – dovhjort – fallow deer*	160	136	62	199
Metsäkauris – rådjur – roe deer	2 603	1 276	159	2 822
Mufioni – mufflon – mouflon	22	18	8	21
Villisika – vildsvin – wild boar	1	3	-	5
Suurpedot ja hylkeet – stora rovdjur och själar – large predators and seals				
Susi – varg – wolf*	15	7	4	11
Karhu – björn – brown bear	72	86	68	100
Ilves – lodjur – lynx*	65	50	37	58
Halli – gråsäl – grey seal	217	72	45	127

* Metsästys jatkuu vuodenvaihteen yli, saaliista osa saatu vuoden 2005 alkupuolella.

Jakten fortsätter efter årsskiftet. En del av bytet har erhållits i början av 2005.

The hunt continues over the New Year, part of the bag got in early 2005.

**Metsästys alkanut 2001. Jakten har börjat år 2001. Hunting has started in 2001.

Taulukko 6b. Vuoden 2004 lintusaalis (yks.), sekä vuotuisten saaliiden keskiarvo ja vaihteluväli edeltäneellä 5-vuotiskaudella.

Tabell 6b. Jaktbytet över viltfåglar (ind.) under år 2004, årligt medelvärde samt variationsbredd under senaste 5-årsperiod.

Table 6b. The annual bag of game birds (indiv.) in 2004, the mean and the range of the annual bag over the preceding five years.

Linnut – fåglar – birds	2004	1999 – 2003		
		Keskiarvo medeltal mean	Minimi minimum minimum	Maksimi maximum maximum
Vesilinnut – sjöfåglar – waterfowl				
Metsähänhi – sädgås – bean goose	4 800	5 880	3 200	8 900
Merihänhi – grågås – greylag goose	4 800	4 240	3 100	7 200
Kanadanhanhi – kanadagås – Canadian goose	3 600	3 666	2 500	5 500
Tavi – kricka – teal	109 300	133 240	113 300	153 100
Heinätavi – årtä – garganey	18 500	..	17 000	17 000
Sinisorsa – gräsand – mallard	281 100	251 080	219 300	280 500
Haapana – bläsand – wigeon	65 100	..	54 300	54 300
Jouhisorsa – stjärtand – pintail	12 200	9 880	8 100	12 100
Lapasorsa – skedand – shoveler	7 900	5 960	5 200	6 400
Tukkasotka – vigg – tufted duck	6 400	7 500	3 100	11 600
Punasotka – brunand – pochard	1 600	..	2 000	2 000
Haahka – ejder – common eider	10 700	9 460	7 200	12 700
Alli – alfågel – long-tailed duck	9 100	15 300	6 200	28 400
Telkkä – knipa – goldeneye	75 300	82 960	61 200	105 200
Isokoskelo – storskrake – goosander	9 200	..	8 600	8 600
Tukkakoskelo – småskrake – red- breasted merganser	1 900	..	1 600	1 600
Metsäkanalinnut – skogshönsfåglar – grouse				
Pyö – järpe – hazel grouse	85 000	87 360	69 800	106 300
Riekkö – dalripa – willow grouse	98 900	85 340	67 500	106 800
Teeri – orre – black grouse	140 200	139 620	118 500	178 400
Metso – tjäder – capercaillie	32 200	36 020	27 800	44 500
Peltolinnut - fältfåglar – farmland game birds				
Peltopyy – raphöhöna – partridge	600	1 960	700	3 500
Fasaani – fasan – pheasant	15 900	23 520	20 400	31 200
Sepelkyhky – ringduva – wood pigeon	167 700	140 400	106 100	154 200
Liejukanat ja kahlaajat – sumphöns och vadare – coots and waders				
Nokikana – sothöna – coot	2 200	2 020	900	3 400
Lehtokurppa – morkulla – woodcock	3 200	4 900	2 300	6 200

Taulukko 7a. Nisäkässaaliista saadun lihan määrä ja saaliin laskennallinen arvo euroissa.

Tabell 7a. Däggdjurbytetets köttmängd och kalkylerade värde angivet i euro.

Table 7a. The quantity of the game meat and the value of bagged mammals.

	Yksilöä – individer – individuals	1 000 kg	1 000 €
Jänikset – harar – hares			
Metsäjänis – skogshare – <i>Arctic hare</i>	200 200	360	1 684
Rusakko – fälthare – <i>European hare</i>	63 300	152	852
Yhteensä – totalt – total		512	2 535
Turkiseläimet – pälsdjur – fur-bearing animals			
Orava – ekorre – <i>squirrel</i>	3 300		3
Majavat – bävvar – <i>beavers*</i>	3 100	39	156
Piisami – bisamrätta – <i>muskrat</i>	6 200		16
Kettu – rödräv – <i>red fox</i>	61 500		1 552
Supikoira – mårdhund – <i>raccoon dog</i>	116 000		975
Kärppä – hermelin – <i>ermine</i>	2 900		5
Minkki – mink – <i>American mink</i>	49 700		251
Hilleri – iller – <i>polecat</i>	500		2
Näätä – mård – <i>pine marten</i>	14 900		251
Mäyrä – grävling – <i>badger</i>	7 800		39
Yhteensä – totalt – total		39	3 250
Hirvi ja muut sorkkaeläimet – älg och andra klövdjur – moose and other artiodactyls			
Hirvi – älg – <i>moose</i>	68 357	8 959	46 015
Valkohäntäpeura – vitsvanshjort – <i>white-tailed deer*</i>	21 483	1 084	5 469
Metsäpeura – skogsvildren – <i>wild forest reindeer</i>	87	3	15
Kuusipeura – dovhjort – <i>fallow deer*</i>	160	4	22
Metsäkauris – rådjur – <i>roe deer*</i>	2 766	36	180
Mufloni – mufflon – <i>mouflon</i>	22	0	2
Villisika – vildsvin – <i>wildboar</i>	1	0	0
Yhteensä – totalt – total		10 086	51 704
Nisäkkäät – däggdjur – mammals		10 637	57 489

*Metsästys jatkuu vuodenvaihteen yli, saaliista osa saatu vuoden 2005 alkupuolella.

Jakten fortsätter efter årsskiftet. En del av bytet har erhållits i början av 2005.

The hunt continues over the New Year, part of the bag got in early 2005.

Taulukko 7b. Lintusaaliista saadun lihan määrä ja laskennallinen arvo euroissa.

Tabell 7b. Fågelbytets köttmängd och kalkylerade värde angivet i euro.

Table 7b. The quantity of game meat and the value of the bagged birds.

	Yksilöä – individer – <i>individuals</i>	1 000 kg	1 000 €
Vesilinnut – sjöfåglar – waterfowl			
Metsähanhi – sädgås – <i>bean goose</i>	4 800	10	121
Merihanhi – grågås – <i>greylag goose</i>	4 800	10	202
Kanadanhanhi – kanadagås – <i>Canadian goose</i>	3 600	10	121
Tavi – kricka – <i>teal</i>	109 300	20	551
Heinätavi – årtä – <i>garganey</i>	18 500	3	93
Sinisorsa – gräsand – <i>mallard</i>	281 100	186	2 837
Haapana – bläsand – <i>wigeon</i>	65 000	33	657
Haahka – ejder – <i>common eider</i>	10 700	13	90
Alli – alfågel – <i>long-tailed duck</i>	9 100	3	46
Telkkä – knipa – <i>goldeneye</i>	75 300	34	380
Isokoskelo – storskrake – <i>goosander</i>	9 200	6	46
Tukkakoskelo – småskrake – <i>red-breasted merganser</i>	1 900	1	10
Jouhisorsa – stjärtand – <i>pintail</i>	12 200	5	62
Lapasorsa – skedand – <i>shoveler</i>	7 900	3	40
Tukkasotka – vigg – <i>tufted duck</i>	6 400	3	32
Punasotka – brunand – <i>pochard</i>	1 600	1	8
Yhteensä – totalt – total		341	5 296
Metsäkanalinnut – skogshönsfåglar – grouse			
Pyy – järpe – <i>hazel grouse</i>	85 000	20	429
Riekko – dalripa – <i>willow grouse</i>	98 900	36	499
Teeri – orre – <i>black grouse</i>	140 200	93	1 533
Metso – tjäder – <i>capercaillie</i>	32 200	61	677
Yhteensä – totalt – total		210	3 138
Peltolinnut – fältfåglar – farmland game birds			
Peltoppy – raphöna – <i>partridge</i>	600	0	3
Fasaani – fasan – <i>pheasant</i>	15 900	11	214
Sepelkyyhky – ringduva – <i>wood pigeon</i>	167 700	50	846
Yhteensä – totalt – total		61	1 063
Rantakanat ja kahlaajat – sumphöns och vadare – coots and waders			
Nokikana – sothöna – <i>coot</i>	2 200	1	11
Lehtokurppa – morkulla – <i>woodcock</i>	3 200	1	16
Yhteensä – totalt – total		2	27
Linnut – fåglar – birds		614	9 524

Kustantaja – Publicerare – Publisher

SVT

Suomen Virallinen Tilasto

Finlands Officiella Statistik

Official Statistics of Finland

Riista- ja kalatalouden tutkimuslaitos

PL 2, 00791 Helsinki

Vilt- och fiskeriforskningsinstitutet

PB 2, 00791 Helsingfors

Finnish Game and Fisheries Research Institute

P.O. Box 2, FIN-00791 Helsinki, Finland

www.rktl.fi

Riistasaalis 2004

Metsästäjien saama saalis lajeittain ja alueittain sekä vuotuisen saaliin arvo ja lihan saanto.

Viltbytet 2004

Jägarens byte per art och per område, värdet på det årliga bytet och bytets köttmängd.

Annual Game 2004

Hunters' annual game bag by species and by regions and the value of the bag.

*Tiedustelut
Förfrågningar
Inquiries*

Aslak Ermala
puh. / tel. 0205 751 270 (international +358-205 751 270)
aslak.ermala@rktl.fi

Julkaisujen myynti – Försäljning – Orders

Hinta – Pris – Price

Riista- ja kalatalouden tutkimuslaitos
PL 2, 00791 Helsinki
Puh./ tel. 0205 7511
Fax 0205 751 201
julkaisumyynti@rktl.fi

8 €

ISSN 1456-8268 Maa-,
metsä- ja kalatalous

ISSN 1455-9277
Riistasaalis